

Nr 355.

Godkänd av första kammaren den 14 juni 1919.

Godkänd av andra kammaren den 14 juni 1919.

*Riksdagens skrivelse till Konungen, i anledning av väckt motion
angående ändring i visst hänseende av de vid förord-
ningen om inkomst- och förmögenhetsskatt fogade särskilda
anvisningar till ledning vid taxeringen m. m.*

(Bevillningsutskottets betänkanden nr 9 och 43 samt memorial nr 54.)

Till Konungen.

Uti en i första kammaren av herr Vasseur väckt motion, nr 59,
har yrkats, att riksdagen måtte besluta,

dels att sista stycket av punkt 3:o i de vid förordningen den 28
oktober 1910 om inkomst- och förmögenhetsskatt fogade särskilda an-
visningar till ledning vid taxeringen skulle erhålla följande lydelse, i
stället för den av 1918 års lagtima riksdag beslutade:

Har näringsidkare till någon, som är ekonomiskt intresserad i
hans näringsföretag eller kan öva inflytande på företagets ledning och
som icke är här i riket skattskyldig för inkomst, som han på grund
av sina berörda förbindelser med företaget kan hava berett sig, försålt
varor till lägre pris eller av honom köpt varor till högre pris än de i
allmänhet gällande eller vidtagit andra liknande åtgärder, och har i
följd härav inkomsten av företaget blivit lägre, än den eljest skolat bliva,
skall inkomsten av företaget beräknas till det belopp, vartill den kan
antagas hava uppgått, därest sådana åtgärder icke vidtagits;

Bihang till riksdagens protokoll 1919. 14 saml. Nr 355—358.

dels att till lämplig paragraf i samma förordning måtte fogas ett tillägg av följande innehåll:

Anser kommun eller municipalsamhälle, att näringsidkare inom dess område till någon i annan svensk kommun hemmahörande, som är ekonomiskt intresserad i hans näringsföretag eller kan öva inflytande på företagets ledning, försålt varor till lägre pris eller av honom köpt varor till högre pris än de i allmänhet gällande eller vidtagit andra liknande åtgärder, så att i följd därav inkomsten av företaget blivit lägre än den eljest skolat bliva, må kommunen eller municipalsamhället genom besvär till kammarrätten senast före utgången av det år, taxeringen skedde, påfordra, att skälig del av den i den andra kommunen taxerade skattskyldiges inkomst i stället må beskattas i den klagande kommunen eller municipalsamhället;

dels ock att motsvarande bestämmelser måtte införas i de vid förordningen den 28 oktober 1910 angående bevillning av fast egendom samt av inkomst fogade särskilda anvisningar till ledning vid taxeringen.

I motionen har tillika yrkats, att, därest riksdagen ej kunde bifalla ovanstående hemställan, riksdagen måtte besluta, att här berörda, av lagtima riksdagen 1918 antagna bestämmelser måtte helt och hållet upphävas.

I anledning av nämnda motion har riksdagen beslutat, att de av lagtima riksdagen 1918 beslutade tilläggen till resp. punkt 3:o i de vid förordningen den 28 oktober 1910 om inkomst- och förmögenhetsskatt fogade särskilda anvisningar till ledning vid taxeringen och 3 § av motsvarande anvisningar vid bevillningsförordningen: *'Har näringsidkare till någon — — — icke vidtagits'*, skola ur författningarna utgå.

Vilket riksdagen härigenom får för Eders Kungl. Maj:t tillkännagiva.

Stockholm den 14 juni 1919.

Med undersätlig vördnad.
